

245804

ประสิทธิผลของการใช้โปรแกรมการคูณผู้ป่วยจิตเวชโดยครอบครัว
เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคจิตเภท
โรงพยาบาลชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์

วารุณี ทับแสง

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
กันยายน 2554

b 00250549

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

245804

ประสิทธิผลของการใช้โปรแกรมการดูแลผู้ป่วยจิตเวชโดยครอบครัว¹
เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคจิตเภท
โรงพยาบาลชันดาน จังหวัดเพชรบูรณ์²

วารุณี ทับแสง

การค้นคว้าแบบอิสระนี้เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
กันยายน 2554

**ประสิทธิผลของการใช้โปรแกรมการคูณผู้ป่วยจิตเวชโดยครอบครัว
เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคจิตเภท
โรงพยาบาลชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์**

วาระนี้ ทับแสง

การค้นคว้าแบบอิสระนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

 ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร. ธรรมชาติ ไชยวุฒิ

 กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. กัตตารักษ์ ทุ่งเป็นคำ

 กรรมการ
นางพัชรี คำธิศา

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร. กัตตารักษ์ ทุ่งเป็นคำ

14 กันยายน 2554

© ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่ง จาก รองศาสตราจารย์ ดร. กัทตรากรณ์ ทุ่งปันคำ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระซึ่งได้กรุณา ให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ช่วยตรวจสอบแก้ไขจุดบกพร่องต่างๆ ให้ดี รวมทั้งให้การ สนับสนุน คุณแลให้กำลังใจในการทำงาน แก่ผู้ศึกษามาโดยตลอด ผู้ศึกษารู้สึกประทับใจในความ กรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร. บรรณา เศรษฐบุปชา อาจารย์ประธานสาขาวิชาที่ให้ กำลังใจและสนับสนุนในการดำเนินการศึกษาในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณ นายแพทย์ สาระนน โพธิ์เชิด ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลชลบุรี จังหวัดเพชรบุรี และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานที่แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลชลบุรี จังหวัดเพชรบุรี ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการศึกษา รวมถึงได้ เสนอแนวทางการดำเนินงานศึกษาครั้งนี้ ให้สำเร็จลุล่วงได้ดี และขอขอบพระคุณ คณะกรรมการ การสอบการค้นคว้าแบบอิสระทุกท่านที่ได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ รวมทั้ง คณาจารย์ผู้ประสิทธิภาพสาขาวิชาความรู้ทุกท่าน

ขอขอบพระคุณกรมสุขภาพจิตที่ได้ให้โอกาสและสนับสนุนทุกการศึกษาในระดับ บัณฑิตศึกษา ขอขอบพระคุณนายแพทย์สุวัฒน์ มหัตนิรันดร์กุล ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลส่วนปูรุ จังหวัดเชียงใหม่ ที่ให้การสนับสนุนและให้ความอนุเคราะห์ที่พักตลอดการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณคุณครีวี แป้นไน หัวหน้ากลุ่มการพยาบาลโรงพยาบาลชลบุรี จังหวัดเพชรบุรี และคุณแม่สเวียน อินทิราพร ผู้ที่มีแต่ให้และเป็นที่รักยิ่งรวมทั้งเป็นแรงสนับสนุน ที่ดีตลอดมาและขอขอบคุณ คุณสมพงษ์ ทับแสง ผู้ที่เป็นคู่ชีวิตและเป็นทั้งผู้ที่ค่อยดูแลและให้ กำลังใจตลอดการศึกษา สุดท้ายขอขอบคุณเพื่อนๆ นักศึกษา ปริญญาโทจิตเวช รุ่น 10 ทุกท่านที่ให้ การช่วยเหลือและให้กำลังใจดีเสมอมา จนทำให้การค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

วารุณี ทับแสง

ข้อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

ประสิทธิผลของการใช้โปรแกรมการคูณแล้วผู้ป่วยจิตเวชโดยครอบครัวเพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคจิตเภท โรงพยาบาลชันแคน จังหวัดเพชรบูรณ์

ผู้เขียน

นางวรุณี ทับแสง

ปริญญา

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร. กัதราภรณ์ ทุ่งปันคำ

บทคัดย่อ

245804

หนึ่งในสาเหตุที่สำคัญของการกลับมาลักษณะของผู้ที่เป็นโรคจิตเภท คือ การขาดความร่วมมือในการรักษาด้วยยา ดังนั้นการเตรียมทักษะของผู้คูณแล้วโดยเฉพาะด้านการบริหารยาเพื่อนำไปคูณแล้วผู้ป่วยด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น การศึกษาเชิงปฏิบัติการครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้โปรแกรมการคูณแล้วผู้ป่วยจิตเวช โดยครอบครัวเพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคจิตเภท ในโรงพยาบาลชันแคน จังหวัดเพชรบูรณ์ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนด ประกอบด้วย ผู้คูณแล้วผู้ที่เป็นโรคจิตเภท จำนวน 10 ราย ผู้ที่เป็นโรคจิตเภทจำนวน 10 ราย และพยาบาลที่ปฏิบัติงานในคลินิกจิตเวช โรงพยาบาลชันแคน จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 5 ราย ระหว่างเดือน เมษายน ถึง เดือน มิถุนายน 2554 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) โปรแกรมการคูณแล้วผู้ป่วยจิตเวชโดยครอบครัว 3) แบบวัดทักษะการคูณแล้วผู้ป่วยจิตเวชที่บ้าน 4) แบบประเมินพฤติกรรมการใช้ยาตามเกณฑ์การรักษา และ 5) แบบสอบถามความคิดเห็นของบุคลากรต่อการใช้โปรแกรมตามขั้นตอนการเผยแพร่นั้นๆ กรรมวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า หลังจากเข้าร่วมโปรแกรมการคูณแล้วผู้ป่วยจิตเวชโดยครอบครัว ผู้คูณแล้วมีทักษะในการคูณเพิ่มขึ้น ทำให้คูณแล้วผู้ที่เป็นโรคจิตเภทได้ครอบคลุม โดยเฉพาะในด้านการ

บริหารยา ส่งผลให้ผู้ที่เป็นโรคจิตเภทมีความร่วมมือในการรักษาด้วยยาอยู่ในระดับที่สูงขึ้นทั้งหมด และพยาบาลที่ปฏิบัติงานในคลินิกจิตเวชทั้งหมดเห็นด้วยกับการใช้โปรแกรมดังกล่าว

ผลการศึกษาระบบนี้ แสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลของโปรแกรมการดูแลผู้ป่วยจิตเวช โดยครอบครัวเพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคจิตเภท ดังนั้นบุคลากร ผู้ปฏิบัติงานในคลินิกจิตเวชควรนำโปรแกรมนี้ไปใช้ในงานประจำเพื่อเตรียมความพร้อมผู้ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตเภทย่างต่อเนื่องต่อไป

Independent Study Title Effectiveness of Implementing the Psychiatric Family Caregiving Program for Promoting Medication Adherence Among Persons with Schizophrenia, Chondaen Hospital, Phetchabun Province

Author Mrs. Warunee Thabsaeng

Degree Master of Nursing Science
(Mental Health and Psychiatric Nursing)

Independent Study Advisor Associate Professor Dr. Patraporn Tungpunkom

ABSTRACT

245804

One of the major causes of relapse in persons with schizophrenia is the lack of medication adherence. Therefore, preparing the caregiving skill of caregivers especially on medication management aspect is crucial in order to provide care effectively. This operational study aimed to investigate the effectiveness of implementing the Psychiatric Family Caregiving Program for promoting medication adherence among persons with schizophrenia at Chondaen hospital, Phetchabun province. The samples were selected by purposive sampling and included 10 caregivers, 10 persons with schizophrenia, and 5 nurses at psychiatric clinic, Chondaen hospital, Phetchabun province during April to June 2011. The instruments consisted of 1) personal identification form, 2) the Psychiatric Family Caregiving Program 3) the Psychiatric Family Caregiving Skills Scale, 4) Assessment of Medication Adherence Behaviors Scale, and 5) The opinion questionnaire toward program implementation based on innovation diffusion. Data were analyzed by descriptive statistics.

The results revealed that after attending the Psychiatric Family Caregiving Program, the caregiving skill of caregivers increased, which led them to provide care comprehensively especially caring on the medication management aspect. This leads to medication adherence in a high level of all persons with schizophrenia. All staff nurses were satisfied with implementing this program.

The results indicate the effectiveness of implementing the Psychiatric Family Caregiving Program for promoting medication adherence among persons with schizophrenia. Therefore, health care personnel who work with this population should implement this program to prepare caregivers of persons with schizophrenia continuously.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	๑
บทคัดย่อภาษาไทย	๒
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๓
สารบัญ	๔
สารบัญตาราง	๕
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	8
คำถามการศึกษา	8
ขอบเขตการศึกษา	8
นิยามศัพท์	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
โรคจิตเภทและการรักษา	12
ความร่วมมือในการรักษาด้วยยา	27
แนวทางการประเมินความร่วมมือในการรักษาด้วยยา	33
โปรแกรมการคูณผู้ป่วยจิตเวชโดยครอบครัว	35
แนวคิดการเผยแพร่นวัตกรรม	39
สถานการณ์การส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคจิตเภท	
โรงพยาบาลชันเดน จังหวัดเพชรบูรณ์	44
กรอบแนวคิดในการศึกษา	45
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	46
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	47
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	50

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง	51
ขั้นตอนการดำเนินการศึกษาและการรวบรวมข้อมูล	52
การวิเคราะห์ข้อมูล	57
 บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
การอภิปรายผล	71
 บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการศึกษา	76
ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้	78
ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป	78
 เอกสารอ้างอิง	79
 ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก เอกสารรับรองโครงการวิจัย	87
ภาคผนวก ข การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง	88
ภาคผนวก ค ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	99
 ประวัติผู้เขียน	109

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนของกลุ่มตัวอย่างผู้ที่เป็นโรคจิตเภท จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ความสัมพันธ์ของผู้ให้การคุ้มครองเมื่อเจ็บป่วย จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษา ระยะเวลาในการเจ็บป่วย	60
2 คะแนนระดับพฤติกรรมการใช้ยาที่ถูกต้องตามเกณฑ์การรักษาของผู้ที่เป็นโรคจิตเภท ก่อนและหลังผู้คุ้มครองผู้ที่เป็นโรคจิตเภท ได้รับโปรแกรมการคุ้มครองผู้ป่วยจิตเวช โดยครอบครัวเพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคจิตเภท จำแนกตามรายกรณี	62
3 ผลการวิเคราะห์ คะแนนระดับพฤติกรรมการใช้ยาที่ถูกต้องตามเกณฑ์การรักษา ของ ผู้ที่เป็นโรคจิตเภท ก่อนและหลังผู้คุ้มครองผู้ที่เป็นโรคจิตเภท ได้รับโปรแกรม การคุ้มครองผู้ป่วยจิตเวช โดยครอบครัวเพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยา ของผู้ที่เป็นโรคจิตเภท	63
4 จำนวนของกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้คุ้มครองผู้ที่เป็นโรคจิตเภท จำแนกตามเพศ อายุ ความสัมพันธ์กับผู้ที่เป็นโรคจิตเภท ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้ของครอบครัวต่อเดือน ระยะเวลาในการคุ้มครอง จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษา ในโรงพยาบาล	64
5 คะแนนระดับทักษะการคุ้มครองผู้ป่วยจิตเวชที่บ้านของผู้คุ้มครองผู้ที่เป็นโรคจิตเภท หลังการได้รับโปรแกรมการคุ้มครองผู้ป่วยจิตเวช โดยครอบครัว เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคจิตเภท จำแนกตามรายกรณี	67
6 ผลการวิเคราะห์คะแนนระดับทักษะการคุ้มครองผู้ป่วยจิตเวชที่บ้านของผู้คุ้มครองผู้ที่เป็นโรคจิตเภท	68
7 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของทีมพยาบาลผู้ที่ใช้โปรแกรมภาษาหลังการใช้โปรแกรมการคุ้มครองผู้ป่วยจิตเวช โดยครอบครัวเพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคจิตเภท	70